

ODPORNÁ, HNUSNÁ...

Pátek, 03 leden 2014

Dobrý den, chtěla bych se vám svěřit s mým prvním zážitkem - věra se mi přihodilo něco, s čím se zatím nedo
vypořádat, nechápu to. Do věrejška jsem byla spokojená nastávající maminka, co se jen těší na své
první miminko. Těhotenství na mě není moc poznat, zvláště v zimním oblečení. Jela jsem věra kolem 14 hod.
tramvají a na jedné zastávce kolem mne prošel asi 30letý muž, který do té doby seděl vzadu ve vagonu a já si ho
ani nevšimla.

Jak tak procházel kolem mne, tak mi něco otřel rukou o obličej a vyběhl ze zavírajících se dveří tramvaje. Byla
šok. Otřela jsem si obličej papírovými kapesníky. Nevím, co to bylo, ale bylo to prázdné, přišlo mi to ja
sliny nebo hlen. Je mi zle, jen si na to vzpomenu. Okolo mě byly ještě dvě paní, ale nic moc neviděly. Jela jsem
domu a obličej mnohokrát vydrhla. Bylo mi do breku a teď mám hlavně vztek. Přemýšlím, zda jsem nemohla nějak
rychle reagovat, ale já to prostě nevěděla! Byla jsem ráda, že sedím v teple a jen jsem přemýšlela, kde vystoupím
když se mi před obličejem něco mihne, a já chvíli nevidím, jen něco cítím (asi jsem instinktivně zavřela oči). Ne
ho vyprovokovala, že to udělal. Záleží snad na vzhledu (jsem přeměně hezká, blond, 35 let, ale vypadám
mladší), nebo to bylo moje klidné a spokojené a možná nepozorné chování? A co vlastně udělal? Bála jsem se
hlavně, aby na mě něco nepřišlo, co by mohlo ublížit malému. Určitě bude věre v pořádku, ale mě to po
z hlavy. Víím, že je to malicherné ve srovnání s jinou formou "napadení", ale mě to trápí. Je mi líp už jen tím, že jsem v
to napsala, ale nevím, zda by to v případě zveřejnění neudělalo tomu nešťádkovi radost. Děkuji vám předem za
odpovědi, VERONIKA